

اول سو که بن دیت عمر و الحضر اول است شده است
متمم بحقیق ایند که اولیسته او ایدم سیزدن امیدوار که
بنم مر و ایدر که بنایه بضم فرطه بنا کوش کوشواره کوش
موش ایدر سز پورای اصابت آری بی پیش نهاد
نمت والا نمت ایدر سز دیدی ^{بمقتور} ابو جمل بعین بوکلام
خجسته فرجای ایشد که زبانه نایزه حسدی بلا کیر
مقعد باغ اولوب دو دکیو دخیزندن جهان تابدلر
کوزلینه نار اولدی فکر ایدر که لک کلمات عقد بند عبته
خاطر خواه عامه دو شویب دو تر لایسه رایت ریاست عبته
مغوق عیوقه یوب سب برای رتبه اعتبار دن ساقط اولور
دیو علم افشار خیات اولوب فریادکنن ایددی ای
آخر سکه عبته نک بوکلامی معطلن لغو سز جگر کوش
ابو حلیفه عم زاده سی محمد سر سبته فراک ملازمتی در خوف
ایدر که طبعه نیشک از در آهنگ شمشیر اولالور اندن عبته
وجه خطا عیب امیز ایدو ای عبته چون جمعیت سز بریده خدایه

الم

با دستش خراب و بین عمر انداز لیر غنیه
با دهنای بدیه حرب یکر سن بخدا سو کند که بولمچه دن
عنان بیج رجوع اولمتر تا که حلاق جهان آفرین محمد ایدر
مباغزی حاکم صادم الحکم شمشیر ایدر فضل ایتمیجه دید کند
عبته سخی جانی کرانی ابو جمل دن رجش بدیر اولوب کشته
نیه خذلان اولوب کچدر کوره سن دیدی بو روایت
دخی زبان زده قلم محدثین در که حکیم بن حرام عبته دن
نخل دیت عمر و الحضر می استند عایسن اولدی جی قبول ایتمس
ایند که حاکم سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
و طایفه نک اشقیبا اندوزی ابن الحنظله در که ابو جمل
عباندر اکابندن تبلیغ پیام ایدر سن اولاکه کشش
جلا نخله اول کافر این دلی سب سب سب سب سب سب سب سب سب
دخی حسب الاشاره متوجه ابو جمل اولدی کج کرده کلاه
نخوت و عود سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
بیکاران یعنی اندیشه ایدر عامر الحضر ایراد قداحه سز سز

بجی
نمی الاشاره